

השופטת הילה גורביץ עובדיה

“זה המקום לציין כי לא נתתי אמון בעדות התובעת.
עדותה התאפיינה בסתירות, חצאי אמיתות והעדר הגיונם של דברים.
בעת שעומתה התובעת עם עובדות השיבה בתשובות מתחמקות.”

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19981-12-20 ש.נ' י.

לפני כבוד השופטת הילה גורביץ עובדיה

התובעת:

א.ש.

ע"י ב"כ עוה"ד אורי נחמני

נגד

הנתבע:

א.י.

ע"י ב"כ עוה"ד מאיה הר ציון

פסק דין

הצדדים וטענותיהם:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

1. הצדדים, בני זוג לשעבר, הורים לקטינה ילידת 2017. בעת היכרות הצדדים, היו שניהם הורים לקטינים ממערכות יחסים קודמות: התובעת אלמנה ואם לשני קטינים ואילו הנתבע פרוד מאשתו דאז ואב לשני קטינים (תאומים).
2. התובעת עתרה כי יינתן סעד הצהרתי לפיו מאחר ידועים בציבור, משנת 2013 הרי שמכוח הלכת שיתוף, כל הרכוש שנצבר על שם מי מהצדדים מתחילת החיים המשותפים ב-"שלהי 2013", ועד למועד עזיבת התובעת את הבית בתאריך 30/09/2020 - הוא רכוש משותף. בגדר רכוש זה נתבע שווי "חנות נוחות", מוניטין החנות, מסעדת שווארמה, מוניטין השווארמה, אטליז, מוניטין האטליז, זכויות במפעל "XXX", מוניטין המפעל, לחילופין מחצית מהכספים שהושקעו במפעל, מחצית הזכויות בבית שהזכויות בו רשומות על שם הנתבע והמצוי ברחוב XXX, כלי-רכב בו עשה שימוש הנתבע וכלי-הרכב שמשמש את העסקים שניהל הנתבע. עוד נתבעו מחצית מהכספים בחשבונות בנק עסקיים ומחצית חשבונות בנק פרטיים של הנתבע, הפרשי השתכרות ונכסים אחרים שיתגלו. התובעת עתרה כי החלוקה לא תעשה מחצה על מחצה מאחר והנתבע הבריח כספים ומקבל הכנסותיו במזומן וכי יינתן צו לפירוק השיתוף.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 1991-12-20 ש.נ' י.

- 1
- 2 3. הנתבע הכחיש את הטענות. נטען כי יש לדחות התביעה לפירוק השיתוף על הסף שכן
- 3 על התובעת, ראשית, לקבל סעד הצהרתי היות הצדדים ידועים בציבור, ובהתאמה
- 4 עתירה בִּדְבַר קיומו של שיתוף. עוד נטען כי התובעת מושתקת לטעון שהצדדים היו
- 5 ידועים בציבור מאחר שהציגה עצמה בפני המוסד לביטוח לאומי בסטטוס אלמנה ולא
- 6 בסטטוס ידועה בציבור. לגופם של דברים נטען שהתקופה הנטענת מוכחשת. הנתבע
- 7 ציין כי ביום 12/06/2013 נולדו לו תאומים מאשתו ממנה התגרש ביום
- 8 27/11/2014. עוד נטען כי הצדדים נמנעו משיתוף כלכלי ורכושי, שמרו על הפרדה
- 9 רכושית וניהלו חשבונות בנק נפרדים, והתובעת, לאחר שפוטרה מעבודתה בXXX,
- 10 עבדה החל משנת 2017 כשכירה ובהנהלת חשבונות בעסקו של הנתבע. לגופו של
- 11 רכוש נטען כי חנות הנוחות ו-"שיפודיה" הם אותו עסק שרכש הנתבע מאביו, כי האטליז
- 12 נוהל בשכ"ד, הבית נרכש להשקעה, שופץ ונבנה מכספי הנתבע, לא נרכשו זכויות ב-
- 13 "מפעל" או הושקעו כספים. הודגש כי בשל חובות גבוהים של התובעת, הצדדים שמרו
- 14 על הפרדה רכושית. בית המשפט התבקש לדחות התביעה.
- 15
- 16 4. זה המקום לציין כי בכל מקרה ה-"עסק" אליו מתייחסת התביעה, על כל גלגוליו, הוא
- 17 עוסק מורשה על שם הנתבע ואין מדובר בחברות בע"מ או מניות.
- 18
- 19 5. מטעם התובעת העידו מר נאור תלמי שהשכיר לצדדים דירה החל מחודש ינואר 2015
- 20 לפי חוזה מחודש דצמבר 2014, גב' ילנה ברויטמן חברת התובעת והתובעת, שהגישה
- 21 תיק מוצגים ת/1. מטעם הנתבע העיד הנתבע והוגש תיק מוצגים נ/1.
- 22

דיון והכרעה:

- 23
- 24
- 25 6. במספר רב של פסקי דין נפסק כי הלכת שיתוף תחול על בני זוג, ידועים בציבור. ראו
- 26 למשל: רע"א 1468/96 יקותיאלי נ' יקותיאלי מיום 7.5.1996; ע"א
- 27 749/82 מוסטון נ' וידרמן, פ"ד מג (1) 278, 282; ע"א 625/83 ברקוביץ נ'

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19981-12-20 ש. נ' י.

1 **בודניה**, פ"ד מא(4) 581, 584. ברקע, מדיניות משפטית להשוות את מעמדם של בני
2 זוג החיים יחד כנשואים, למעמדם של בני זוג נשואים שכן, לא אחת, המניעה לנישואין
3 הוא אובייקטיבי. ראו ע"מ 264/05 **פלונית נ' אלמוני**, השופטת וילנר סעיף 12
4 לפס"ד מיום 04/06/2006.

5
6 האמור נובע מכך שהלכת השיתוף מבוססת על הרציונל של "מאמץ משותף" ובבסיסה
7 התפיסה כי בני הזוג תורמים באופן שוויוני לרווחת המשפחה ועל כן יש להחיל על
8 רכושם שנצבר משטר של שיתוף, שווה בשווה. החלת משטר של שיתוף שווה בשווה
9 אינו תלוי בהתחשבות בנוגע להשקעה של כל אחד מבני הזוג. ראו בע"מ 1983/23
10 **פלוני נ' פלונית**, מיום 10/08/2023.

11
12 7. בהתאמה, לשם הכרעה במחלוקת על בית המשפט לערוך מבחן דו שלבי;
13

14 שלב ראשון, בדיקת מעמדם המשפטי של הצדדים, ידועים בציבור אם לאו; ככל
15 שהתשובה לשאלה זו חיובית, יש לעבור לשלב השני ולברר אם הייתה לצדדים כוונת
16 שיתוף בנכסים, אם לא ולאחר מכן, ובהתאמה למענה של שאלה זו, מה תחולת הלכת
17 השיתוף, מה היקפה ועל אלו נכסים. ראו עמ"ש 4294-03-20 **א.ב. נ' מנהל עזבון**
18 **המנוח ג.ד. ז"ל**, מיום 29/11/2020.

19
20 8. ודוק, השלב השני נובע מכך **שגם אם יוכרו בני זוג כידועים בציבור אין בכך,**
21 **בהכרח, לקבוע כי על נכסיהם חלה הלכת שיתוף.** יש לברר את כוונת הצדדים בפועל
22 – כוונת הצדדים, כפי שהיא מתגלה ועולה מהנסיבות והעובדות. אין די בעובדה שבני
23 זוג חיים יחדיו, על-מנת להסיק כי כלל הרכוש הרשום על שם מי מהם, הוא רכוש
24 משותף. כתנאי להחלת הלכת השיתוף יש להוכיח אורח חיים תקין ומאמץ
25 משותף/ניהול משק בית משותף.
26

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19981-12-20 ש. נ' י.

1 בהמשך, אם נקבע כי התקיימו התנאים להחלת הלכת השיתוף, על בית המשפט לבחון,
2 מהו היקפה של הלכת השיתוף - על אלו נכסים חלה הלכת השיתוף ולא מהו שיעור
3 השיתוף. השיתוף בנכסים עליהם חלה הלכת השיתוף, הוא שווה בין בני הזוג.

4
5 בעניין זה יש להבחין בין נכסים שנרכשו במשותף או נכסים המשמשים את בני הזוג
6 בחיי היומיום לבין נכסים אחרים ולבין נכסים עסקיים. במקרה של נכסים שנרכשו
7 במאמץ משותף או נכסים שמשמשים את בני הזוג בחיי יומיום, תחול חזקת שיתוף
8 והנטל לסתור את החזקה מוטל על הטוען כנגד השיתוף. ואילו בכל הנוגע לנכסים
9 אחרים, הנטל להוכיח את השיתוף מוטל על הטוען לשיתוף. עליו להוכיח כוונת שיתוף
10 מפורשת וספציפית. ראו בע"מ 2478/14 פלונית נ' פלונית, מיום 20/08/2015; לשם
11 הוכחת כוונת שיתוף מפורשת וספציפית יש להוכיח דבר מה נוסף, אחרת נמצא עצמנו
12 כופים הסדר של שיתוף רכושי על בני זוג שבחרו, לכאורה, לא להחיל על עצמם הסדר
13 של שיתוף. ראו ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי, פד"י נא (1) 337, 348; עע"מ
14 4614/05 מ"י נ' אורן, פ"ד סא (1) 211; בג"צ 4178/04 פלוני נ' ביה"ד הרבני
15 הגדול לערעורים, פ"ד סב (1) 235.

16
17 בסיסה המשפטית של הלכת השיתוף הוא בהסכם משתמע בין הצדדים. ראו ע"א 52/80
18 שחר נ' פרידמן, פד"י לח (1) 433, 448.

9. האם הצדדים ידועים בציבור?

19
20 ידועים בציבור הם בני-זוג שקשרו גורלם זה בזה והם מקיימים אורח חיים משותף
21 תקין, כבני זוג הנשואים זה לזה. מכך נלמד כי להכרה בבני זוג כידועים בציבור, שני
22 תנאי סף מצטברים; ניהול אורח חיים תקין וחיי משפחה יחד עם ניהול משק בית
23 משותף. ראו: ע"א 612/69 נסיס נ' יוסטר, פ"ד כד (1) 617; ע"א 79/83
24 היועמ"ש נ' שוקרן, פ"ד לט (2) 690. משק בית משותף משמעו, קיום מאמץ משותף
25 לשם סיפוק מכלול הצרכים של כל אחד מהם, מאותו "משק בית". ראו ע"א 107/87
26 אלון נ' מנדלסון, פד"י מג (1) 431, 438 כפי שצוטט בעמ"ש 15431-07-23 ס. נ'
27 ס., מיום 24/12/2024.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19981-12-20 ש.נ' י.

- 1
- 2 לא בכל מקרה של ניהול אורח חיים תקין ומשק בית משותף, יוכרו הצדדים כמי שחלה
- 3 עליהם הלכת השיתוף; על בית המשפט להתחקות אחר כוונת הצדדים בפועל, האם
- 4 התכוונו להתחייבות המלווה בכוונה ליצור יחסים משפטיים ולכבול עצמם בזכויות
- 5 וחובות אלה. ראו רע"א 3323/23 שלמה חברה לביטוח בע"מ נ' פלוני, מיום
- 6 06/05/2024. בין היתר יש לבחון, האם הצדדים קיימו מערכת יחסים אינטימית,
- 7 המבוססת על יחס של חיבה, הבנה, מסירות ונאמנות, המעידים על קשירת גורל, האם
- 8 משק הבית המשותף נוהל שלא מתוך צורך אישי, נוחות או כדאיות כלכלית אלא כפועל
- 9 טבעי של ניהול חיי משפחה כמקובל בין "בעל ואישה" הדבקים זה בזה בקשר של
- 10 גורל חיים. ראו ע"א 621/69 קרול נסיס נ' קורינה יוסטר, פד"י כד (1) 617, 619;
- 11 ע"ע 513/06 קריסלדה קסידסיד נ' מבטחים מוסד סוציאלי של העובדים בע"מ,
- 12 מיום 03/05/2007.
- 13
- 14 במקרה כאן הגם שנטושה בין הצדדים מחלוקת בנוגע לאורך תקופת החיים המשותפים
- 15 (התובעת טוענת כי תחילת המגורים תחת קורת-גג אחת בשלהי שנת 2013 ואילו
- 16 הנתבע טוען לשלהי שנת 2014), אין מחלוקת כי הצדדים התגוררו תחת קורת גג אחת
- 17 וניהלו משק בית משותף, למצער מחודש ינואר 2015, בדירה ששכרו ברחוב XXX
- 18 - מה שתואם את גרסת הנתבע. ראו בהקשר זה עדות העד מטעם התובעת, מר XXX
- 19 שהעיד כי בעת שהשכיר את הדירה לצדדים, החל מחודש ינואר 2015 לפי הסכם
- 20 שכירות מחודש דצמבר 2014, הוצג בפניו כי הצדדים עם ילדי התובעת מתגוררים
- 21 בדירה. ראו עמוד 3 שורות 1-14, עמוד 4 שורות 12-13, עמוד 5 שורה 38 ואילך,
- 22 עמוד 6 שורות 13-16, עמוד 7 שורות 3-6 ועוד – והשווה עם עדות גב' XXX, חברת
- 23 התובעת, שהעידה כי הצדדים עברו להתגורר יחד בספטמבר 2013, ראו עמוד 9
- 24 שורות 25-35, מה שתואם את גרסת התובעת.
- 25
- 26 אלא שמעדות התובעת בעמוד 12 שורות 33-37 עולה כי הדירה בה התגוררה התובעת
- 27 באותה עת הייתה דירתה כשוכרת ולא דירת הנתבע: "...ועברתי ממש כניסה ליד באותו

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19981-12-20 ש.נ' י.

1 בניין...לא הייתי צריכה הובלה החברים של ארנון עזרו לי להעביר את כל הדברים, את כל הרהיטים ואפשר
2 להגיד שמאז שעברתי לגור שם ברחוב XXX ליד אז כבר הוא היה גר איתי".
3
4 **12. אלא שבעוד התובעת טוענת כי הצדדים ראו עצמם שותפי גורל, הנתבע מכחיש.**
5
6 לתמיכה בטענתה הפנתה התובעת שלטענתה עזבה עבודתה בבית חולים XXX לפי
7 דרישת הנתבע לשם ניהול "העסקים", ראו סעיף 11 לכתב התביעה, אך גם גרסה זו
8 הופרכה בחקירתה הנגדית לאחר שהוצג סיכום שימוע לפני פיטורין שנערך לתובעת
9 ביום 29/06/2015, בבית חולים XXX, מוצג ח בתיק מוצגי הנתבע (גם בשימוע טענה
10 התובעת ליחס התעללות והשפלה כלפיה). עוד בעניין זה ראו עדותה המתחמקת בעמוד
11 33 שורות 20-37, שם **הציגה גרסה שנייה** בנוגע להפסקת עבודתה בXXX. ובעמוד
12 34 שורות 1-6 **הציגה גרסה שלישית** ובסיכומים **הציגה גרסה רביעית**: הנתבע
13 "שביקש את התובעת להיות שלו בלבד" (סעיפים 4-5 לסיכומיה). כך או כך התובעת עבדה
14 בXXX עד שנת 2015.
15
16 עוד הפנתה התובעת לכך שנטען שהצדדים ערכו חנוכת בית משותף בנוכחות חברים,
17 עדות גב' XXX בעמוד 8 שורות 31-35; חגיגת יום הולדת לתובעת בנוכחות חברים,
18 בילויים משותפים, ראו שם שורות 38-39. לטענה כי חיו יחד עם ילדי התובעת וילדי
19 הנתבע כ-"משפחה אחת גדולה" ראו עמוד 15 שורות 22-32 לעדותה. וגם, הפנתה
20 לטענתה כי הצדדים עבדו יחד בעסקים השונים ומימנו את צרכיהם מהכנסות העסקים,
21 ללא התחשבנות, כקופה אחת, ראו עדותה בעמוד 15 שורות 8-11. עוד הפנתה
22 להודעות שקיבלה מאמו של הנתבע, שם תיארה כי היא רואה בה ביתה. ראו נספח יב
23 לתיק מוצגי התובעת.
24
25 ואילו הנתבע, לתמיכה בטענתו הפנה לכך שעל פי גרסת התובעת עצמה מערכת יחסי
26 הצדדים, לא הייתה תקינה. הנתבע הפנה לכך שבחקירתה, כאשר הופנתה התובעת לכך
27 שעל פי גרסתה **הקטינה לא נרשמה על שם הנתבע, לא נוהלו חשבונות משותפים,**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19981-12-20 ש. נ' י.

1 ראו עמוד 23 שורות 1-3, היו מריבות ופרידות נוכח רצונו של הנתבע להיפרד
2 וטענתה של התובעת לטרור כלכלי והפרדה – היא השיבה כי מערכת היחסים הייתה
3 "רעילה ואלימה" ובפרק זמן אחר "הכל היה מושלם", עמוד 26 שורות 1-19. עוד הפנה
4 לעמוד 23 שורה 30 שם העידה כי הנתבע התעלל בה לאורך כל מערכת היחסים
5 ובהמשך בעמוד 24 שורות 1-9 העידה כי הנתבע "היה גם אומר לי כל הזמן שהוא לא
6 רוצה את הקשר, ואז יום למחרת כן רוצה את הקשר, זה טיב היחסים האלימים..." וגם לכך שעל
7 פי גרסת התובעת הנתבע לא היה מעוניין בילדים משותפים וביקש ממנה, בשני
8 הריונות התובעת, הן בעת הריונה עם הקטינה המשותפת והן בעת הריון מאוחר יותר,
9 כי התובעת תעבור הפלה, ראו סעיף 4 לכתב התביעה (טענה זה טענה בתביעת
10 המשמורת שנוהלה) ועדות התובעת בעמוד 18 שורה 20 וגם בעמוד 23 שורות 18-
11 28 (יוער, בעדותה הציגה התובעת גרסה שונה וטענה כי התנגדות הנתבע הייתה רק
12 להריונה השני, ראו עמוד 23 שורות 12-23), אפנה בעניין זה להודאתו הכנה של
13 הנתבע, בעדותו, שם העיד כי לצערו אכן לא חפץ בהריון אך הקטינה היא "מאור עיניו".
14 עמוד 90 שורות 6-13.

15
16 התנהלות זו של הנתבע, שהיא גם לגרסת התובעת מעידה על חוסר רצון של
17 הנתבע לקשור גורל ולהחיל על הצדדים מערכת יחסים בעלת השלכות משפטיות
18 כבני זוג נשואים. עוד הפנה הנתבע לכך שלא נרשם כאבי הקטינה, והפנה לתובעת
19 אצבע מאשימה – מה שנתמך בעדות התובעת שהעידה כי לא רשמה את הנתבע כאבי
20 הקטינה מאחר ולא נכח בבתי החולים, ראו עמוד 26 שורות 7-14 ואילו בהמשך טענה
21 כי זו הייתה דרישה של הנתבע על מנת לקבל הטבות, וגם לכך שהתובעת הודתה כי
22 הנתבע לא סייע לה לסלק את חובותיה בסך 40,000 ₪, ולכך שהצדדים לא נישאו על
23 אף שלא הייתה מניעה לכך.

24
25 13. ובפרט, נתתי אמון בעדות הנתבע, בעמוד 76 שורה 37 ואילך שם, בהתייחס לטענות
26 התובעת לקיום כספת עם מזומן סך 800,000 ₪, הסביר הנתבע את חוסר ההיגיון
27 בטענתה: "תשמע מה זה חובות שלה באמת אם הייתי רוצה לבוא ולקשור את גורלי איתה אני לפי מה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19981-12-20 ש. נ' י.

- 1 שהיא סיפרה לי החובות שלה הם 40000 אז אם באמת הייתי רוצה להיות שותף של מה זה לסגור לעסק
2 שמרוויח 800000 בשנה לפי מה שהיא אומרת מה זה לשלם 40000 שקל, 800000 במרכאות אורי?
3 שלא יהיה במיקרופון במרכאות, מה זה 40000 שקל לסגור לא. כדי ליצור איתה כי אני רוצה שהכל יהיה
4 שלה לא, אני פשוט אני פשוט הבנתי שזה דברים שלי, ולה יש את הדברים שלה והיא מתעסקת היא הייתה
5 עושה מניקור פדיקור אצל בתים של אחרים, בבתים של אבא זה שלכל אחד היה מתעסק בדברים שלו,
6 בסדר?"
7
8 ושוב בעמוד 99 שורות 14-20, וגם בעמוד 85 שורה 35 ואילך, עת תיאר כיצד "אני
9 מבחינתי כל הזמן רציתי לעזוב וללכת..."
10
11 14. עיון במפורט לעיל מטה את הכף לכך שאין מדובר בבני זוג שראו עצמם שותפי גורל
12 חיים, כמקובל בין "בעל ואישה" הדבקים זה בזה בקשר של גורל חיים. על כן, אין
13 מדובר בידועים בציבור. התובעת גם הודתה בכך בחקירתה – ראו עמוד 42 שורות 1-
14 2 וראו תשובתה המתחמקת בעמוד 46 שורות 27-28 לאחר שעומתה עם תמליל
15 הודעות בה התובעת מתארת לנתבע את חוסר הביטחון שלה בקשר ביניהם, הודעות
16 מיום 09/10/2020 "מתי אוכל לקבל אצלך את תחושת הביטחון שלי כאילו אתה שלי", ראו נספח
17 יא לתיק מוצגי הנתבע. וגם "אתה אומר 'לא מתאים לי להיות איתך'. כאילו דיי- אני כל חודש עוברת
18 איתך את זה, אתה כל חודש אומר שאתה לא רוצה להיות איתי".
19
20 15. לא זו אף זו אלא שהתובעת הציגה עצמה בפני המוסד לביטוח לאומי כאלמנה שאינה
21 חיה עם ידוע בציבור. כך גם בתלוש שכרה הן מXXX והן מעבודתה בעסק הנתבע.
22 מכוח סטטוס זה קיבלה התובעת קצבאות עבודה ועבור ילדיה וזיכוי במס בהתאם. ראו
23 חקירתה נגדית בעמוד 31 שורה 21 ואילך, שם עומתה עם פרוטוקול חקירה של המוסד
24 לביטוח לאומי ועם מסמכי ההצהרה למוסד לביטוח לאומי בדבר היותה אלמנה ושאינה
25 נשואה / ידועה בציבור. ראו נספח ג לתיק מוצגי הנתבע.
26

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19981-12-20 ש.נ' י.

1 כך גם בתצהיר בפני עורך-דין בנוגע להשתתפות נעמ"ת בתשלומי המעון לקטינה, ראו
2 עדותה שם שורות 37-38 וגם בעמוד 32 שורות 1-9 – התצהיר שצורף כנספח ז
3 למתיק מוצגי הנתבע, שם הצהירה ביום 13/12/2019 "אינני נשוי/אה ואין אדם הידוע בציבור
4 כבן זוגי/בת זוגתי".
5
6 עוד ראו בקשה לפיצול תיק קצבאות ילדים מיום 09/08/2018 שם הצהירה שאין לה
7 בן זוג ידוע בציבור. נספח יג לתיק מוצגי הנתבע וגם עדכון מצב משפחתי מיום
8 31/01/2021 למוסד לביטוח לאומי, נספח יד לתיק מוצגי הנתבע – שם סימנה אלמנה
9 ולא סימנה ידועה בציבור. כך גם בתביעה לדמי מחייה לשנים 2020-2021 שצורפה
10 כנספח טו לתיק מוצגי הנתבע וכך גם בנספח טז, תביעה להבטחת הכנסה מיום
11 12/02/2019. שם גם הצהירה כי אינה מתגוררת עם בן זוג לחיים וגם כי אין לה בן
12 זוג ידוע בציבור (שתי אפשרויות שונות).
13
14 גם בעמוד 32 שורות 15-26 מאשרת התובעת כי הצהירה בפני המוסד לביטוח לאומי
15 כי היא אלמנה ללא בן זוג הצהרות אלו מקימות השתק שיפוטי.
16
17 16. דוקטרינת ההשתק השיפוטי קובעת כי: "...בעל דין אשר טען טענה משפטית או עובדתית מושתק
18 מלטעון - בהליך אחר או בגדרי אותו הליך - טענה הסותרת טענה זו. כלל זה, המכונה השתק שיפוטי, נגזר
19 מעקרון תום הלב ונועד לשמור על טוהר ההליך השיפוטי ולמנוע ניצול לרעה של בתי המשפט. ראו,
20 למשל: ע"א 513/89 Interlego A/S ו'Exin-Lines Bros.S.A', פ"ד מח(4)
21 133, 194.
22
23 לשון אחר, בהתאם לדוקטרינת השתק שיפוטי בעל דין מושתק להעלות בהליך אחד,
24 טענות עובדתיות או משפטיות הפוכות לטענות שטען בהליך אחר, גם אם הטענות
25 נכונות. תכלית הדבר הוא שמירה על טוהר ההליך, שמירה על אמון הציבור במערכת
26 בתי המשפט ומניעת ניצול לרעה של הליכים משפטיים. אין הכרח כי טענת בעל הדין,

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19981-12-20 ש. נ' י.

- 1 שהועלתה בהליך הקודם, צלחה בידו או העניקה לו הנאה כדי שתחול דוקטרינת
2 ההשתק השיפוטי.
3
- 4 **על התובעת יש להחיל השתק שיפוטי, נוכח הפרת החובה לנהוג בתום לב.**
5 **בהתאמה מנועה התובעת מלטעון, בהליך כאן, כי הצדדים היו ידועים בציבור**
6 **שחלה עליהם הלכת שיתוף.** ואסביר;
7
- 8 18. החובה לנהוג בתום לב מצויה בסעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי) התשל"ג-1973
9 הקובע "בקיום של חיוב הנובע מחוזה יש לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב; והוא הדין לגבי השימוש בזכות
10 הנובעת מחוזה".
11
- 12 מכוח סעיף 61(ב) לחוק החוזים (החלק כללי) התשל"ג-1973 הקובע כי "הוראות חוק
13 זה יחולו, ככל שהדבר מתאים לעניין בשינויים המחויבים, גם על פעולות משפטיות שאינן בבחינת חוזה ועל
14 חיובים שאינם נובעים מחוזה". הוראה זו, בדבר החובה לנהוג בתום לב, הוחלה על כל
15 פעולה משפטית או חיוב שאינו בבחינת חוזה.
16
- 17 חוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 ופסקי הדין לא קבעו רשימה סגורה או מנחה
18 בדבר המקרים ה-"מתאימים לעניין" כלשון סעיף 61 (ב) לחוק החוזים (חלק כללי)
19 התשל"ג-1973: "ניתן לומר שהסעיף מכיל מבחן גמיש המאפשר החלתם של עקרונות החוק בכל מקרה
20 בו החלתם מתאימה ורצויה היא בכך מוענק שיקול דעת רחב לבית המשפט בבואו לקבוע, בהסתמך על חוש
21 מומחיותו, עמדה במקרה נתון ואכן ראינו כי בית משפט זה החיל את עקרונות חוק החוזים על קשת רחבה
22 ומגוונת של נושאים". ראו בג"צ 221/86 כנפי נ' ביה"ד הארצי לעבודה, פד"י מא (1)
23 476, 469.
- 24 בבג"צ 59/80 שירותי תחבורה ציבוריים ב"ש נ' ביה"ד הארצי לעבודה, פד"י לה
25 (1) 836, 828 נפסק כי: "כאשר 'תום הלב' אינו מופיע בהקשר של העדפת זכותו של האחד על פני
26 האחר, אלא בהקשר של התנהגות ראויה לביצוע של זכות קיימת - הדרישה היא להתנהגות שתעשה ביושר,
27 בהגינות ובאמון ביחסים שבין בעלי החוזה בינם לבין עצמם...המטען הערכי, הניתן ליושר אמון והגינות אינו

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 1991-12-20 ש.נ' י.

1 יכול להיות תלוי בשיקולים סובייקטיביים אלה, אלא הוא נקבע ע"י הסטנדרטים הערכיים הראויים של
2 החברה הישראלית, כפי שבית המשפט מבין אותם מעת לעת. מכאן התפקיד הנכבד המוטל על הרשות
3 השופטת, החייבת מחד גיסא לגבש את הסטנדרטים של התנהגות בתום לב והצריכה מאידך גיסא להפעילם
4 מדי פעם, על פי הנסיבות המיוחדות של כל מקרה ומקרה, תוך התחשבות בטיבו וסוגו של היחס החוזי".

5
6 ראו גם, תמ"ש 67150-06-21 ע.פ. נ' ג.מ. מיום 05/09/2023.

7
8 הבסיס הוא מוסרי, והדרישה היא להתנהלות כנה והגינות, ולא להתנהלות שאינה בנויה
9 אך על צרכים טקטיים, כך שלא יתאפשר לטוען להעלות טענות כאילו המדובר ב-
10 "תכנית כבקשתך". ראו רע"א 4224/04 בית ששון בע"מ נ' שיכון עובדים והשקעות
11 בע"מ, פ"ד נט(6) 625, 637 ואילך. על כן, בסעיף 61(ב) לחוק החוזים (חלק כללי)
12 התשל"ג-1973, נעשה שימוש גם במקרים אחרים ראו בצוואות ראו ע"א
13 5654/92 בורשטיין נ' לזר, פד"י מט (5) 461 וע"א 245/51 פד"י מג (1) 772; סדרי
14 דין ראו בר"ע 305/80 שילה נ' רצקובסקי פד"י לה (3) 449, 461, בג"צ
15 566/81 עמרני נ' ביה"ד הרבני הגדול, פד"י לז (2) 1, וע"א 1915/91 יעקב
16 וקנובלר, פד"י מט (3) 529; משפט מנהלי ראו ע"א 402/76 אזרניקוב נ' מדינת
17 ישראל פד"י לא (1) 270; יחסי שכנים ויחסים בבית משותף ראו ע"א
18 2896/90 טרוצקי נ' דייך, פד"י מו (5) 454 וגם רע"א 6339/97 סלומון נ'
19 רוקר, פ"ד נה (1) 199; ריבית והצמדה, ע"א 789/82 עזרא נ' מוגרבי, פד"י לז (4)
20 565.

21
22 19. אמנם, על בית המשפט לנהוג בזהירות בעת החלת עקרון תום הלב על פעולות
23 משפטיות שאינן בבחינת חוזה ועל חיובים שאינם נובעים מחוזה על-מנת לשמור על
24 יציבות משפטית, אך קיימים מקרים בהם חוסר תום הלב זועק והמסקנה כי האדם
25 פעל שלא ביושר, שלא בהגינות ושלא על פי חובות הנאמנות או שלא על פי סטנדרטים
26 הערכיים הראויים – היא חד משמעית. זהו לטעמי המקרה כאן.

27

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19981-12-20 ש.נ' י.

1 קל וחומר בהליכים המתנהלים בבית המשפט לענייני משפחה אשר ההגינות והשקיפות
2 בו מתחייבת, ההליך מתנהל בקלפים פתוחים וקיימת חובה לגילוי מוקדם.
3
4 **20. במקרה כאן, גרסתה העובדתית של התובעת בהליך כאן, סותרת חזיתית את המצגים**
5 **שהציגה בפני המוסד לביטוח לאומי, מס הכנסה וגורמי הרווחה.**
6
7 אמנם התובעת טענה כי הנתבע אילץ אותה לעשות כן, ראו עדותה בעמוד 18 שורות
8 6-15, עמוד 33 שורות 10-17 ועוד. אך לא נתתי אמון בטענתה זו - התובעת ראתה
9 בקצבת הביטוח לאומי ששולמה לה - כהכנסתה בלבד. בהקשר זה גם כתבה התובעת
10 לנתבע במסרון כי "...אני מקבלת בלי קשר כל חודש 7000 שח. מבלי לעבוד", מוצג ט למוצגי
11 הנתבע. יתר על כן, קבלת הקצבה הייתה "משחררת אותה" מ-"הטרור הכלכלי" והתלות
12 בנתבע, כך שלמעשה לפי גרסה זו של התובעת לנתבע לא היה אינטרס שהתובעת
13 תקבל קצבה כאמור - וממילא אין בטענה זו לשנות מהשתק השיפוטי החל. **הצהרות**
14 **התובעת כי היא אלמנה שאינה חיה עם בן זוג ידוע בציבור, כפי שניתנו גם**
15 **בתצהיר, למוסד לביטוח לאומי, למס הכנסה ולגורמי רווחה לשם קבלת הנחה**
16 **במעון, מקימות השתק שיפוטי המונע מהתובעת לטעון בהליך כאן, אחרת.**
17
18 זאת ועוד, בעת עבודת התובעת בXXX, ודאי לא יכול היה הנתבע להשפיע על אופן
19 הגדרתה בתלוש השכר, בעוד את תלוש השכר מהעסק, הכינה התובעת לעצמה כפי
20 שהכינה לעובדים, כחלק מעבודתה. ראו עמוד 19 שורות 36-38, עמוד 20 שורות 4-
21 14, חקירתה הנגדית בעמוד 31 שורות 4-5 - שם לאחר שעומתה עם העובדה כי
22 רשמה עצמה בסטטוס "אלמנה" בתלוש השכר, הציגה גרסה אחרת וטענה כי רואה
23 חשבון ערך את תלוש השכר.
24
25 בהקשר זה טענה התובעת שם כי תלוש השכר שהנפיקה לעצמה היה "פקטיבי" ובפועל
26 לא קיבלה שכרה, אלא שהנתבע טען כי בשל חובותיה התובעת קיבלה את שכרה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 1991-12-20 ש.נ' י.

- 1 במזומן. ראו עמוד 65 שורות 1-5 וגרסה זו נתמכת בכך שלשם תשלום המזונות
2 ביקשה התובעת כי התשלומים יעברו לחשבון אימה.
3
4 לאמור יש להוסיף כי גרסת הנתבע בעמוד 88 שורות 7-24 שם הכחיש את הדברים,
5 הייתה מהימנה עלי.
6
7 21. על כן, התובעת מושתקת היום מלטעון אחרת.
8
9
10 22. **די בכך על מנת לדחות את התביעה.**
11
12 23. למעלה מן הדרוש בחנתי גם את השאלה, ככול שהיו הצדדים ידועים בציבור האם
13 כוונתם הייתה לשותפות גורל וניהול משק בית שלא מתוך אינטרס כלכלי, כך שחלה
14 עליהם הלכת שיתוף, ואם כן, מה היה היקפה ועל אלו נכסים. **מצאתי התשובה**
15 **לתחולה הלכת שיתוף שלילית, גם בנוגע לדירת המגורים, ואפרט;**
16
17 24. התובעת תארה כיצד פנתה לנתבע וביקשה כי יסייע לה בתשלום חובותיה אך הנתבע,
18 אמנם מימן עבורה תשלום לייצוג משפטי, אך לא פרע את חובותיה, למרות שלכאורה
19 הדבר הכביד על חיי היום יום וחרף שפנתה לנתבע מספר פעמים. ראו עמוד 16 החל
20 משורה 34.
21
22 מצד אחד התובעת תארה סכומים גבוהים של תקבולים, במזומן. מצד שני טענה
23 התובעת כי הייתה תלויה כלכלית בנתבע והוא לא סייע לה לשלם חובותיה האישיים,
24 למעט סיוע בתשלום לעו"ד. ברי כי אם אותם תקבולים גבוהים להם טענה התובעת,
25 או תקבולים בכלל, היו תקבולים שהצדדים ראו בהם הכנסה משותפת, הרי שהתובעת
26 לא יכולה הייתה לטעון לתלות כלכלית – מאחר וסך 7,000 ₪ אינו מספיק למחייתה.
27 ראו עדותה בעמוד 26 שורות 35-38 ובעמוד 27 שורות 1-2 וגם יכולה הייתה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19981-12-20 ש. נ' י.

1 התובעת לעשות שימוש בכספים אלו לשם תשלום חובותיה ללא צורך בסיוע מאת
2 הנתבע. ראו עדותה בעמוד 17 שורות 1-13.
3
4 25. גם בתיאור הקמת העסקים תיארה למעשה התובעת כי הדבר נעשה על ידי הנתבע
5 לבדו, הנתבע ניהל פיצריה שלא צלחה ולאחריה פתח "עסק של עיתון" שלא צלח, ולאחר
6 מכן הצטרף לעסקו של אביו ולאחר מכן רכש מאביו את חלקו, מכספו. ראו עדות
7 התובעת עמוד 17 שורות 14-21. הכל ללא מעורבות התובעת – גם לגרסתה. "עסק"
8 זה הוא העסק מושא ההליך, חנות הנוחות שבחלקה כיום גם "מסעדת שווארמה". ראו גם
9 עדות הנתבע בעמוד 51 שורות 26-37: "לא אני. אבא שלי פתח את XXX שזה חנות נוחות והוא
10 לקח את המקום זה מקום 1 שפשוט חילק ל-2 גם, הזדים זה על אותו עוסק מורשה זה לא שתי עסקים
11 נפרדים ואני עבדתי אצלו בתלוישים באותה תקופה ואבא שלי היה לו קשה לנהל את זה ואז שקבענו איזשהו
12 סוג סכום והבאתי לו חלק מהכסף במזומן, וחלק אמרתי לו שאני אשלם לו בתשלומים ויש לי עדיין חוב
13 אצלו שאני צריך לשלם לו שזה לא שולם"
14
15
16 וגם בעמוד 75 שורה 27 ואילך: "אתה שואל בשאלה רצינית כי זה דברים שבאתי מהם זה עסק
17 שהיה של אבי זה עסק שלי זה עסק שאני עבדתי פה זה עסק שדאגתי שהרכוש יש שלי הכל אני בניתי אותו
18 אין לה קשר זה בחורה שהייתה פעם אולי פעם מקבלת לפי המשכורת שלו 3500 שקל לפי מה שמגיע לה
19 לפי מה שהיא עבדה, אין לה כלום אין לה שום התעסקות הכל היה שלי, אני עשיתי בידיים שלי, אני בניתי
20 את זה, מערכת יחסים ביני לבינה לא היה זה מערכת יחסים שאת הולכת לבית שלה, חוזרת הולכת חוזרת,
21 אם תעזוב אותי אני אתאבד, אם אתה תלך לזה אני אתאבד, אם תשב עם בחורה בתוך המשרד אני אהרוג
22 את עצמי, זה לא מערכת יחסים זה דברים שאני בניתי אותה בידיים שלי, עם צבירת ידע שעבדתי בתחום
23 המזון לפני לא היה לה מושג בכלל מים, מה זה? מה מה זה העגל מה זה זה אין כלום, שאין אין כלום
24 שהחזיקו קושר אותה בכלל משיקים לזה, היא באה עם חובות היא באה עם דברים איפה, איפה התרומה שלה
25 לתוך המערכת איפה היא עזרה לי כספית? איפה היא עזרה לי פיזית? איפה היא עזרה לי לפתח דברים?
26 איפה ההורים שלה הביאו לה את העסק? לא כי חשבתי שההורים שלה הביאו לה את העסק זה עסק שהיה
27 של ההורים שלי ואבא שלי ואמא שלי עזרה לי ברכישת הדירה ולקחתי משרד הבריאות שנפצעתי בצבא,

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19981-12-20 ש. נ' י.

1 למשרד הביטחון לקחתי הלוואה, דברים שהם קשורים אלי לעבר שלי, זה שהבחורה לא יודעת איך ללכת
2 לקחת ממני כסף זה היה, זה הזיה בפני עצמה".
3
4 בהמשך בחקירתה הנגדית בעמוד 37 שורות 27-33, מאשרת התובעת כי לפני
5 פיטוריה, במחצית השנייה של שנת 2015, לא הייתה מעורבות בעסקי הנתבע. עוד
6 מעידה התובעת שם כי את הריהוט לבית המגורים רכשו מ"איקא" תמורת סך 20,000
7 ש"ח שקיבל הנתבע ממכירת כלי רכב מסוג טרקטורון שהיה בבעלותו.
8
9 26. בקשר לניהול חשבונות הבנק הרי שבין הצדדים הייתה הפרדה, כל צד ניהל את חשבונו
10 ול"עסק" הנתבע נוהלו חשבונות נפרדים. ראו עמוד 17 שורות 34-38.
11
12 רק בשנת 2017 לערך, ניתנה לתובעת גישה לחשבונות העסקים, אך זאת מכוח
13 ובמסגרת עבודתה בעסק ולצורך זה. ראו עמוד 18 שורות 1-5 וגם בעמוד 19 החל
14 משורה 34 וגם עמוד 27 שורות 24-37 כשנשאלה התובעת על כך שלמעשה לא הייתה
15 תלויה בנתבע מאחר ותיארה עצמה כמי ששלטה בהכנסות, הבהירה שפעולותיה היו
16 לצורך ניהול הכספים אך לא הייתה לה אפשרות לעשות שימוש בכספים לצרכיה, מה
17 שמעיד על העדר שיתוף: "אז אני אסביר אסביר, אני אסביר שאין פה שום סתירה כי כשהפקדתי
18 ועשיתי והעברתי עשיתי את מה שארנן אמר לי הוא אמר לי תפקידי את הכסף איקס עשיתי, תעבירי סכום
19 כסף י עשיתי זה היה הכל אבל כן הייתה לי גישה זה לא שעכשיו הייתי רוצה להעביר לעצמי לחשבון
20 20000 שקל ובלי לשאול אותו הייתי מעבירה לא עשיתי את כל ההעברות..."
21
22 וגם בעדות הנתבע בעמוד 52 שורות 1-2 ובשורות 13-34: "...כל העסקים שאני עשיתי זה
23 בידיים שלי, זה בהון שצברתי, זה עזרה מהמשפחה שלי, למה היא עושה את זה לך תבין אנשים, אני לא
24 יודע למה אין לי אין לי תשובה למה היא עשתה דבר כזה כי זה כאילו הכל פתוח פרוש שחור לגבי לבן אני
25 יודע מה היה שלי אני יודע מה כאילו היא יודעת מה היה שלה הייתה לנו לי בכל אופן אני יודע מהצד שלי
26 הילדה שלי הייתה איתי חשבונות שלי את הדברים שלי, את כל מה שאני עשיתי, הוא היה שלי ואני הדגשתי
27 את זה גם בכל מקום לכל מקום אפשרי".
28

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19981-12-20 ש. נ' י.

1 לאמור יש להוסיף כי בתחילת ההליך, טרם הגשת התביעה, במסגרת תובענה מכוח
2 חוק מניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, היא תארה את "העסק" כעסקו של
3 הנתבע. ראו פרוטוקול מיום 06/10/202 ומיום 25/10/2020 בהליך ה"ט-6719-10-
4 20 וראו גם תשובותיה המתחמקות בעניין זה בעמוד 38 שורות 6-31.
5
6 לא נעלמו מעיני המסרונים הקוליים ששלח הנתבע מיום 15/06/2022 שם אמר
7 הנתבע: "אני רוצה שתשבי בבית אני רוצה לנהל את העסק שלי לבד, לא רוצה עזרה ממך. או שאת באה
8 מנהלת פה ואני יושב בבית ומחפש לעצמי את הדרך חיים שלי במקום אחר, או שאת תשבי ותלכי תעבדי,
9 או שתשבי בבית תעשי מה שאת רוצה. זה לא מעניין אותי אני איתך לא רוצה להמשיך להיות. אני אעשה
10 את העבודה שלי, את תעשי את העבודה שלך, זהו..." וגם "אני לא רוצה שתעבדי איתי יותר. אני לא
11 מכניס אף אחד ואף אחת. לא רוצה שום דבר. אני רוצה לעבוד לבד, לשלוט על העסקים שלי. לא רוצה
12 כלום. זהו. אני רוצה לחכות שאת תבואי תקחי שליטה, אין בעיה. מסכים שזה העסקים שלך גם, קחי את
13 השליטה שלך את המקום שלך, ואני אקח את הדברים שלי למקום שלי. כל אחד ילך לזה שלו אני לא רוצה.
14 אם את רוצה להיות פה אני אהיה פה, תנהלי את. אם לא, אני אהיה במקום אחר. ואת תלכי את..."
15
16 אלא שבחינת כלל התכתובת מסרונים או הודעות כוללות, כפי צורפה, מגלה כי אין
17 מאחורי האמירה הזו שיתוף או לסתור את העובדה כי הצדדים ראו ב-"עסק" כעסקו
18 של הנתבע. לא ניתן להוציא את הדברים מההקשר הכולל, חילוקי הדעות של הצדדים
19 עובר ובסמיכות ממשית לקרע, יחד עם הביטויים הנוספים שנאמרו, באותה הודעה,
20 לפיה ה-"עסקים" של הנתבע. מוצג יב לתיק מוצגי התובעת.
21
22 ראו גם מוצג ט בתיק מוצגי הנתבע, וגם ההסבר שנתן לכך הנתבע בחקירתו, הפרדה
23 מוחלטת בשל הקונפליקטים והמריבות שנבעו מעבודה משותפת ולתובעת היה עיסוק
24 פרטי של "ציפורנים" ו-"מפשעות". הסבר הנתבע סביר ותואם את לשון התכתובת ושאר
25 נסיבות העניין. ראו עמוד 65 שורה 30 ואילך וגם עמוד 66 שורות 7-30 וגם עמוד
26 94 שורות 2-25.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19981-12-20 ש. נ' י.

- 1 נוסף על כך, וכפי שציינתי לעיל, התובעת עצמה בזמן אמת ראתה בקצבת הביטוח
2 לאומי ששולמה בשל היותה אלמנה, ככספה בלבד, ולא כהכנסה משותפת. ראו מסרון
3 שצורף כנספח ט למוצגי הנתבע "אני מקבלת בלי קשר כל חודש 7000 שח מבלי לעבוד", והשווה
4 עם עדותה בעמוד 18 שורות 16-18 שם העידה ההפך מהמסרון שכתבה "בזמן אמת".
5
6 בהתאמה, בעדותה בנוגע לבעלות בעסקי הנתבע, בעמוד 22 שורות 21-31 אישרה
7 התובעת כי לא נרשמה ברשויות המס כבעלת מניות, בעלת עניין או בעלים ולא נערך
8 הסכם שותפות. עוד אישרה התובעת שם כי סברה שהיא בעלת זכויות באותו עסק
9 מאחר והצדדים בני-זוג. והרי אין די בכך שהצדדים בני זוג על מנת להחיל את
10 הלכת השיתוף. על אחת כמה וכמה בנוגע לנכסים עסקיים, ודבר מה נוסף לא הוצג.
11
12 גם בנוגע לפעילות האטליז, לא ידעה התובעת לתת פרטים "כבעלים" או "כשותף" וכך
13 גם לגבי רכישת מפעל "XXX", ראו עמוד 35 שורות 26-36, שם חזרה בה מטענתה
14 לבעלות ב-"מפעל XXX" והסבירה כי "היה דיבור" על זה. והשווה לכתב התביעה שם
15 טענה כי הצדדים רכשו זכויות "במפעל XXX" תמורת תשלום במזומן 800,000 ₪.
16 תשובתה בעניין זה הייתה מתחמקת. ראו שם ובהמשך בעמוד 36 שורות 1-38.
17
18 גם כלי-הרכב נרשם רק על שם הנתבע ובעת שהיה צורך לאסוף את הקטינים ממסגרות
19 החינוך, הנתבע היה מבקש מעובדיו להסיע את התובעת בכלי הרכב של העסק. ראו
20 עמוד 19 שורות 1-3. בהקשר זה אוסיף כי התובעת ביקשה ליצור מצג של בעלות
21 במספר כלי-רכב יקרים, ראו עמוד 18 שורות 27-32, אך בפועל התברר בחקירתה
22 הנגדית כי לנתבע היה כלי רכב אחד ולשימוש "עסק" היה כלי רכב שני. ראו עמוד 30
23 שורות 10-13.
24
25 אשר לדירת המגורים שנרכשה בהסכם מיום 10/10/2016, הרי שהצדדים להסכם
26 המכירה הם יורשי המוכרים מצד אחד והנתבע מצד שני. מוצג ה למוצגי הנתבע. הדירה
27 נרכשה על שם הנתבע וכאמור לעיל, מצאתי כי הנתבע סתר את חזקת השיתוף.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19981-12-20 ש. נ' י.

1

2 דירת המגורים היא גולת הכותרת של "התא המשפחתי". ולכן בנוגע לדירת המגורים, בן
3 הזוג הטוען לשיתוף בזכויות, נדרש לעמוד ברף ראייתי נמוך להחלת חזקת השיתוף.

4 ראו ע"א 1937/92 קוטלר נ' קוטלר, פד"י מט (2) 233, 242–243; דנג"ץ

5 8537/18 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים, פסקה 33 לפסה"ד מיום

6 24/06/2021; ע"א 806/93 הדרי נ' הדרי, פד"י מח (3) 685, פסקאות 4-5; רע"א

7 8672/00 אבו רומי נ' אבו רומי, פד"י נו (6) 175, 183, תלה"מ 25075-06-22 א.נ.

8 נ' י.ש, מיום 22.7.2024 ועוד. בנסיבות העניין, גם ביחס לרף הראיות הנמוך, התובעת

9 לא עמדה בנטל להוכיח כוונת שיתוף בבית;

10

11 ראשית, התובעת, שאישרה כי המשיכה לשלם את חובותיה שנצברו לפני מערכת יחסי

12 הצדדים, לא הייתה בעלת ממון להשקיע ברכישת הדירה ולא נתתי אמון בטענתה כי

13 "במשך תקופה של שנה היינו שמים כסף בצד, בכספת, הייתי אישית עוטפת את המזומנים ואספנו ביחד אם

14 אני לא טועה, בסביבות 800000 שקל מזומן וזה מה מה שהופקד לטובת..." הטענה גם לא נתמכה

15 בראיות, ולו אסמכתא בקבר העברת התקבול הנטען. מהגם שכמפורט לעיל, לא מצאתי

16 כי ה-"עסק" היה משותף.

17

18 שנית, התובעת לא ידעה דבר בנוגע לפרטים שנגעו לרכישת הבית, ראו עמוד 28

19 שורות 4-35. התובעת לא ידעה את שם המוכר, לא ידעה את שטח הבית/מגרש, לא

20 ידעה אם ניטלה משכנתא ומה סכומה, לא ידעה היכן נחתם הסכם הרכישה, לא ידעה

21 מי עורכי הדין שערכו את הסכם הרכישה ולא הייתה נוכחת במעמד הרכישה.

22

23 גם לעניין ההשקעה בבית ובשיפוצו, לא ידעה התובעת לתת פרטים; לא ידעה מי הנגר

24 שהתקין את המטבח ומה הייתה העלות, לא נפגשה עם אנשי המקצוע (ראו עמוד 29

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19981-12-20 ש.נ' י.

1 שורות 11-13) ולא ידעה מי החשמלאי שטענה כי החליף את כל מערכת החשמל או
2 איש המיזוג אוויר או עלות התקנת חלונות חדשים. ראו עמוד 29 שורות 18-22 .
3
4 בפרט, ראו תשובתה בשורה 22 הנ"ל שם אחר שהתברר כי אינה יודעת את התשובה
5 לשאלות בנוגע לבית השיבה לב"כ הנתבע: "כאילו בואי, בואי, בואי נצא מתוך נקודת הנחה
6 שכל מה שעכשיו תשאלי אני אקצר לך אני לא זוכרת".
7
8 תשובה זו, מדברת בעד עצמה ומעידה על חוסר המעורבות של התובעת ברכישת הבית
9 ובשיפוצים, כך שסותרת את חזקת השיתוף. והשווה עם עדותה הראשית בעמוד 17
10 שורות 23-33 ובעמוד 19 שורות 8-18 שם טענה למעורבות מלאה בשיפוץ רחב היקף
11 אך את עיקר הפרטים נתנה בנוגע לרכישת ריהוט;
12
13 זה המקום לציין כי לא נתתי אמון בעדות התובעת. עדותה התאפיינה בסתירות, חצאי
14 אמיתות והעדר הגיונם של דברים. בעת שעומתה התובעת עם עובדות השיבה
15 בתשובות מתחמקות. ראו למשל בעניין בקשת הנתבע כי לא יביאו ילדים משותפים
16 לעולם, עדותה בעמוד 23 שורות 18-28. כך בנוגע לכך שהנתבע לא שילם את
17 חובותיה, ראו עמוד 24 שורות 22-26, וגם בעמוד 25 שורות 2 ואילך, ובמיוחד
18 שורות 34-39 ובפרט עמוד 26 שורות 1-18. כך ובעיקר בנוגע לרכישת בית המגורים.
19
20 30. על כן התביעה נדחית.
21
22 נוכח האיחור הגדול בהגשת סיכומי הנתבע, העובדה כי הצדדים הורים לקטינה אשר
23 גדלה בשני הבתים ושאר נסיבות העניין, מצאתי לפסוק הוצאות ושכר טרחה על הרף
24 הנמוך. התובעת תשלם לנתבע הוצאות ההליך סך 2,500 ₪ ושכר טרחת עורך־דין
25 סך 20,000 ₪.
26
27

מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים תיקוני הגהה ועריכה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 1991-12-20 ש.נ' י.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7

המזכירות תמציא לצדדים ותסגור ההליך.

ניתן היום, י"ג טבת תשפ"ה, 13 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.

הילה גורביץ עובדיה, שופטת

גט

OVER

משפחה • משפט • ומה שביניהם

WWW.GET-OVER.CO.IL

